

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLIII. An Christi quoque Diuinitas paßa fuerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

ciret etiam in anima suam Dei, quâ digni erant homines propter peccatum. Hac ad illos eum commovebat eiulatus; Deus mi, quare me dereliquisti? Mox distinguit: Alios velle quod mortem Christus subierit primam solum: Alios quoque secundam: At hos minimum, illos minimum dicere: se tenere medium; sc. passum horrores extremos secundæ mortis; non tamen separationem à Deo.

COMMUNIS omnium CALVINISTARUM tenet, Christum Anima tota passum esse damnatorum horrores tartareos. Infra q. 64. 51. 52. &c. 63. & Scharpius in Cursu theologico dist. 21. Genevæ impresso.

AUTOR. An verò potuit quicquam dici in Christi mortem blasphemum magis? Ait alicubi & confingit Antipapista Calvinus: lib. de necess. reform. Ecclesiæ: *Obrutum fuit Redemptionis beneficium in Papatu, & incognitum*: Sanè, inquam, omninò verum est hoc; sed quodam in sensu. Fateor, nesciuit (atque utinam nesciret etiamnum!) ante Calvinum mundus hosce tales Calvinianos Animæ Christi cruciatus, quibus solis sumus redempti.

2. Verùm, vos ego appello Caluini affeclas: tenetis mordicus & peruvaciter vestrum illud Axioma: *Nihil in partem Fidei acceptandum est, nisi in Verbo Scripto fuerit expresse literis consignatum*: dicite agite; eccubi usquam in sacra pagina vel apex inuenitur, de istiusmodi Animæ Dominicæ dis cruciatu, aliter, quam nos supra docuimus in q. 33?

2. Deinde, prædicant ac scribunt S. Apostoli, ut I. Pet. I. *Redempti estis & liberati per Sanguinem quasi immaculati Agni*: Apoc. I. *Lavit nos à peccatis nostris in Sanguine suo*. Et ipsi nos, Apoc. 22. *Lauamus stolas & vestimenta nostra Sanguine ipsius*. Etena nunc quidem etiam,

Apoc. 7. *Dealbaumus in Sanguine Agni*. Hocque amplius; Satanam, Apoc. 12. *Vicimus in Sanguine Agni*. Quocirca etiam, Col. I. *Christus nos Deo Patri reconciliavit in Corpore Carnis per mortem*. In quibus, aliisque talibus nec γὰρ de morte vel Animæ vel Diuinitatis Dominicæ insinuat.

3. Huc accedit; Euangelistas patheographos meras scribere, memorare, testari corporales illusiones, conspurationes, collaphisationes, mutationes vestimentorum, flagella, spinas, clauos, fel, & acetum: &c. Animæ verò cruciatus illos, quos fingitis, sine quibus nihil actū fuisset, nusquam; nec in marginibus quidem etiam vestræ editionis Bibliorum.

4. Quid multa? Prædixit Christus, quæ erat perpeffurus, Luc. 18. *Ecce, inquit, ascendimus Ierosolymam, & tradetur Filius Hominis gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: & postquam flagellauerint eum, occident eum*: Isti vestri Animæ Dominicæ cruciatus, ista damnati & perdiri hominis supplicia, ubi hic sunt? Nusquam comparent; nisi eis, quibus oculi sunt Calviniani. Consule D. Tho. 3 q. 46. a. 7. 8.

QVÆSTIO XLIII.

An Christi quoque Diuinitas passa fuerit?

LUTHERANI suprâ quæst. 16. talia: Christus passus & mortuus est secundum non humanam tantum, sed Diuinam quoque naturam. Pertinet enim Mori & re & nomine ad Diuinitatem. Et si sola Humana natura Christi sit passa, Christus ille vixit, nec magni pretij Saluator esset. Quin ipse esset Saluator alio. Idem Lutherus To. 2. Wirt. fol. 188. & in Colloq. mensal. fol. 97. 98. 99. Non credo quod Omnipotens Diuinitas sit immortalis. Idem tom. 2. fol. 1. 8. Et Musculus.

2. His adde Pandoræ Bergensem, Concordiæ Formulam, in repetitione art. 9. Simpliciter credimus, To-

16199

eam Personam, DEVM & HOMINEM, post sepulturam, ad inferos descendisse. Per Totam personam, videtur duas Naturas intelligere se affirmat dicens. 3. *Christus non in cruce tantum secundum VTRAMQUE NATURAM sed post mortem exaltatus, etiam in TOTA PERSONA*, hoc est, ait LUTHERUS in Psal. 16. tom. 2. Ienensi, anni 1557. pag. 181. *Secundum Vtramque Naturam, doloris in inferno, damnatorum loco, vere sustinuit.* &c. 3. Similia Schmidelinus in concione habita Augustæ, & impressa Tübingæ anno 1559. Item Epinus in Psal. 16. Verba eorum recitat Iurgievicius Canon. Villen. in libro Nullus & Nemo. fol. 20.

II. DE CALVINISTIS nimio plus supra q. 16. Addere plura horret animus. Communem ramen omnium opinionem proponit Scharpius in Cursu Theolog. Genevensi dil. 1. *Materia in qua passus fuit Persona Mediatoris, licet enim passio proprie sit humana natura; tamen ad λόγον pertinet.* Tum quia humanam naturam sustinebat: Tum quia natura humana persona eadem cum λόγῳ est.

III. AVTOR. Refutare tales quid attinet. Factum id supra est, cum ibidem; tum & alibi deinceps. Hic solum istud adiecerim pro auctario, ex BZONIO nostro annalium anno 260. §. 12. ex Tertull. de præscript. c. ult. Et aduersus Praxeam cap. 1. & Epiphano heresi 57. SABELLIUM Ptolomaide in Pentapoli hæresim PRAXEÆ & NOËTI Patropassianorum propagasse, Trinitatem negantium & Personarum distinctionem, eaque nomina solum ad diuersos effectus Diuinitatis significantes composita esse.

Vnde in consequentiam ab eis trahebatur, vt sicut Filius, ita Pater & Spiritus Sanctus ab illis æque dicerentur incarnati & passi. Idem Noëtus Ephesus, contemtor Scripturarum, ex seipso commentus est primus; seque Moysen esse iactabat, fratrem Aaronis. Eius hæresim conlopitam postea resuscitauit Sabelius. Quocirca Luthero-caluinismus prædictus, est rediuius Noëtianismus, & Sabelianismus Patropassianorum, si-

ue Theopaschitarum. Horum hæresios occasionem paulò repetemus altius.

Terræmotus, anno 446. incomparabilis, qualem nullæ meminerunt historiæ, Orientem, præsertim Constantinopolim, per sex ipsos menses continuus ita concussit, vt in ea sola LVII. turres corruerint, & incolæ cum Patriarcha Proclo, & Imperatore Theodosio, vrbe deserta, in campis habitarent. Hic cum assiduus precibus, litiis ac ieiuniis Deo supplicarent; è turba raptum puerum ferri sublimen ex oculis; & mox sensim referri omnes conspiciabantur. Redditus is hominibus, Angelos concinuisse *Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus & Immortalis miserere nobis*; idque se audisse testabatur. Huius inde Trishagij religio sacra solennisque increbuit per Ecclesiā: vt quod effectus ipse probaret, tanto protinus terræ motu remittente.

Cum autem vsus canendi Trishagij latè per Ecclesiā manasset, Petrus Gnafæus anno 483. impio illud additamento deprauate ausus adiecit ei; *Qui passus es pro nobis*. Hinc renata serpsit Theopaschitarum hæresis primū; dein & percrassata vagabatur: dum magnas daret tragœdias. Præsertim anno 519. quando Eutychiani Scythiæ monachi Imperatorem peruerterant, ipsumque, sed nequicquam Papam tentabant: vt vniuersalem facerent hæresin hanc: *Vnum de Trinitate passum*.

Cui Ferrandus, Carthagine Diaconus, illis restitit rationibus assignatis: 1. *Ne quadam separatione intercedente, alia esset Trinitas; & Alius, qui vnus esset de Trinitate passus.* 2. *Ne diuina Substantia fieri passibilis videatur.* 3. *Ne dicentibus;*

L 3. Vniuersa

Vnus de Trinitate passus, inquisitor acer-
rimus dicat: *Quis Vnus?* Et respondentibus, *Filius*, dicat iterum: *Ergo si unus est Filius de Trinitate*, vel, *Vnus est Trinitatis; filiorum est Trinitas*, aut, *Trinitatis est Filius*. Respondentibus, *Deus*, dicat: *Quomodo est quispiam Vnus Deus de Trinitate; cum non sit Vnus Deus, nisi Trinitas?* 4. Quia in Conc. Chalced. dictum: *Trisbagion ita corruptum dicitur esse quasi panis veneno imbutus*.

Sic confutati sunt & confusi Theopaschitæ: contra quos vide *D. Tho. 3. q. 46, art. 12.* Ad quorum gregem scabiosum nostrates quoque Luthero-calvinistæ sunt aggregandi, in priscis illis condemnatissimi. Porro alia Nouatorum carcinomata tangamus; sed manu molliore.

QVÆSTIO LIV.

Num qui defectus Anima Dominica in Passione Christi interuenierint?

HUc repete, Lector, superiora Zytimata: vt, 14. An Deus in Christo fuerit Omnipotens? 15. An iustus? 17. Bonus, an peccator? 28. An Christus ignorax fuerit? 30. An ab anima defectuosus? 31. An verè Deus? 32. An in quibusdam culpabiliter defectuosus? Qui bus rite memori cum animo repetitis, oportune adieceris huc subiecta; planiusque sacrilegam impietatem perspexeris Calvinianam: cum hac enim sola penè, potissimum certè, hac in re & causa Christi passi, negotium nobis intercedit. Serpentinum igitur caput si retexto conditum; hoc ipso mecum censibitis refutatum, atque contritum.

Ad duo autem potissimum capita Calvinianas de Christo Patiente blasphemias reuocabo: ad Defectus animi, & Peccata Animæ Christi.

DE DEFECTIBVS ANIMI in Christo Patiente. CALVINVS in Ioann. 12. *Christus animi mollitie mortem, quam celestis ei decreti imposuerat necessitas, refugit.* Idem in Matth. c. 26. v. 39. *Aeternum Patris consilium rescindi postulauit: quantum in se fuit, Mediatoris sibi iniuncto diuinitus munere defungi renuit & detrectauit.*

2. Et in his omnibus non contentus, ad prauas mentis cogitationes in vocem, votumque abruptum concepta animi elisit. Nam *Ego*, ait ibid. abruptum hoc fuisse votum fateor; non querimoniam. Et infra: *Metu percussus, & anxietate constrictus fuit, vt necesse foret, inter violentos tentationum fluctus alternis votis quasi vacillare.* Hac ratio est, cur mortem deprecatus, mox sibi Frenum iniiciat, Patrique imperio subiciens, votum illud subito elapsum Castiget a Renocet. Non fuit igitur Christi hac meditata oratio; sed vis & impetus doloris subitam ei vocem extorsit; cui statim addita fuit correctio: Eadem vehementia presentem celestis Decreti Memoriam illi abstulit. Ibidem: *In primo voto apparet placida illa moderatio, quam dixi: quia Mediatoris officio defungi renuit.* Ita ille Archilogus de Christo.

Hanc verò finitam questionem vt lectori probabilem efficiat; ad infinitam censuit transferendam. Sic igitur CALVINVS idem Instit. lib. 2. c. 8. §. 58. & 59. *Sunt enim vel primi Motus, (vt nihil de dictis factisque dicamus) directio ultimi mandati prauaricationes. Transgressores constituimur Legis, quibus semper incumbit Dei maledictio, simulac desiderium nos aliquod pupugit.* 2. Pet. MARTYR in Rom. c. 7. Comment. eidem suffragatur alacriter.

3. BUCERVS in Colloq. Ratisbon. pag. 622. ait: *Mortis iudicio ne leuissima quidem cupiditates eximuntur: Eterna à lege condemnantur*